

OKRAJNI LJUDSKI ODBOR

Uvodno poročilo v razpravo o kmetijskih problemih

Poročilo je dal na 29. seji obeh zborov dne 30. XII. 1960 predsednik sveta za kmetijstvo in gozdarstvo Franc Sitar

Dosedanji družbeni in gospodarski napredek pomeni za kmetijstvo v sedanjem razdobju proces, kakršen je bil že izvršen v ostalih panogah socialističnega gospodarstva. Proces preobrazbe vasi je mnogo zahtevnejši in zapleten ter terja mnogo več naporov, predvsem pa posebne organizacijske ukrepe, ki so potrebni, če hočemo postaviti kmetijsko proizvodnjo na raven industrijske proizvodnje.

V poročilu smo navedli naša prizadevanja za dvig proizvodnje in mislim, da lahko trdimo, da so bili v zadnjih letih doseženi gotovi uspehi tako na splošno v kmetijski proizvodnji, posebno pa še v družbenem sektorju.

Politika OLO je bila, da naj se zajame čim več proizvajalnih sredstev v organizirano proizvodnjo, ker je ta glavni nosilec in ustvarjalec blagovnih fondov. K temu nas sili tudi dejstvo, da se nam zaradi gradbenih in ostalih potreb stalno zmanjšujejo kmetijske površine (v lanskem letu za okrog 3%) in da bo zaradi tega treba bolje gospodariti na preostalih površinah. V ta namen je okrajni ljudski odbor izdal odlok o rajonizaciji kmetijske proizvodnje, občinski ljudski odbori pa odloke o minimalnih agrotehničnih ukrepih za posamezna območja in za nekatere kulture, kot so: pšenica, ječmen, detelje in za travništvo. Tudi za sadjarstvo sta dve občini že izdelali ožjo rajonizacijo. Z navedenimi odloki je 17 občinskih ljudskih odborov zajelo 6790 ha najboljših zemljišč, ki bodo ob boljši agrotehnik in gnojenju dajala visoke ha donose. Odloki so bili v glavnem sprejeti letos v jeseni, zato se bo njihov vpliv na proizvodnjo poznal šele v naslednjem letu. Opazili pa smo že ob času letošnje jesenske setve, da so odloki na splošno razgibali kmetijske proizvajalce in da so ti pri nekaterih kmetijskih zadrukah radi prevzemali sortna semena ozimnih žit in tudi umetna gnojila, ki so bila predpisana z odloki. Se več primerov pa je bilo, da so pod izgovorom na neugodne vremenske razmere kmetje sejali nesortno seme in da niso podvzeli z odloki predpisanih agrotehničnih ukrepov kot je setev s stroji, uporaba večjih količin umetnih gnojil itd.

Res je, da je neprestano deževno vreme na splošno zaviralo setev, posebno še uporabo težkih sejalnih strojev, vendar ne more biti nobenega opravičila glede setve nesortnega semena in negnojenja. Pri tem bodo morali biti občinski ljudski odbori bolj pozorni, da se ne bodo od-

loki izigravali. Zato predlagamo občinskemu ljudskemu odboru, da preko svojih odgovornih organov stalno zasledujejo, kako se gospodari na zemljiščih, ki so zajeta z odloki.

Pri poljedelski proizvodnji moramo poudariti tudi važnost povečanja krme. Letošnje izkušnje v prehrani živine, posebno na družbenem sektorju, nas opozarjajo, da bo treba v bodoče vložiti vse napore za zagotovitev krmne osnove. Tu lahko veliko pomagajo kmetijske zadruge tako, da z mehanizacijo in z ostalimi uslugami posežejo v samo proizvodnjo ter s tem dosežejo boljši ekonomski efekt za proizvajalca in zadrugo, na drugi strani pa si bodo tako zagotovile dovolj krme za potrebe svoje ekonomije in še za prodajo.

V sadjarstvu nam bodo odloki o ožji rajonizaciji sadjarske proizvodnje pomagali k hitrejši obnovi te gospodarske panoge. Sedanji kmečki nasadi z že preživelim sadnim izborom ne zadovoljujejo trgati količinsko, še manj pa kvaliteto. Glede na ugodne pogoje v nekaterih predelih Zasavja in Gorenjske (okolica Kamnika in Moravče) bo možno obnoviti okrog 700 ha površin. Računajoč stalne minimalne hektarske donose, lahko že v bližnji prihodnosti na teh površinah pridelamo letno najmanj 1400 vagonov kvalitetnega sadja. Z intenzivnim gnojenjem, s strokovno nego in namakanjem pa donos lahko najmanj podvojimo. Pri tem se je letos že nekaj napravilo, saj je v teku obnova na Slivnici—Blečji vrh in na Volavljah—Javor, kjer je že prerigozano 33 ha površin. V končni fazi pa bo samo na teh objektih obnovljeno 179 ha sadovnjakov v šestih kompleksih. Da bi se obnova pospešila, naj kmetijske zadruge pohitijo z urejanjem lastninskih odnosov in z ustanavljanjem sadjarskih skupnosti, občinski ljudski odbori pa naj pri tem pomagajo in se po potrebi poslužijo tudi pravnih predpisov, t. j. zakona o izkoriščanju kmetijskega zemljišča, ki nalaga lastniku zemljišča, da ga mora čim racionalneje izkoriščati.

Pri dvigu kmetijske proizvodnje je imela organizirana proizvodnja važno nalogo. Ta proizvodnja je zajela v letošnjem letu 26.100 ha ali 24% vseh obdelovalnih površin v okraju. Od tega je pogodbene proizvodnje med privatnim proizvajalcem in kmetijsko zadrugo 15.715 ha. Po perspektivnem petletnem planu pa se predvideva, da bo organizirana proizvodnja zajela že 50% vseh obdelovalnih površin. Od tega bodo družbena posestva obdelovala 20%, ostalo bo pa kooperacijska proizvodnja. Kmetijske zadruge so že do sedaj dosegle lepe uspehe v pogodbeni proizvodnji, posebno pa

še v tem, da so začeli privatni proizvajalci uporabljati večje količine umetnih gnojil in seme visokorodnih sort pšenice, krompirja, hibridne koruze itd. Poleg tega so začeli izvajati ostale agrotehnične ukrepe, ki so za dvig proizvodnje neobhodno potrebni.

Pri kooperaciji smo se prvotno posluževali dobro izdelanih višjih oblik, kjer si kmet in zadruga delita višek pridelka. Zaradi pomanjkanja strokovnega kadra nismo bili v stanju teh oblik uveljaviti, vsled tega smo prešli na enostavnejše oblike, ki so imele boljše rezultate ter so bile sprejemljivejše za kmeta. Čeprav so bile določene napake in pomanjkljivosti, vendar lahko trdimo, da so donosi v kooperaciji za 50 do 100% višji kot pri nekooperantih. Zato bo treba te vrste proizvodnje še bolj utrditi ter razširiti in istočasno vključevati kmetijske zadruge v sam proces proizvodnje.

Živinoreja

Čeprav se posestva borijo še z vrsto težav, vendar moramo priznati, da so bili doseženi že veliki uspehi, posebno v živinoreji. V tej panogi so posestva v letošnjem letu dosegla vrednost živalske proizvodnje 21% napram celotni vrednosti, ki jo daje ta vrsta proizvodnje. Težiče proizvodnje nekaterih kategorij živine n. pr. pitanje mlade živine do 1 leta starosti v tipu baby-beef je v glavnem na družbenih posestvih, ker ta živina zahteva pri pitanju pretežni del močna krmila in le malo sena. Posestva so letos spitala 4000 — 400 kg težkih telet, drugo leto pa predvidevamo, da jih bodo 10.000. Po petletnem planu pa bo samo »Agrokombinat« spital 10.000 kom., ostala posestva pa 5000 do 6000 komadov.

Privatni proizvajalci najraje pitajo živali od 1 do 2 let starosti z osnovno krmo, ki jo sami doma pridelajo. S tako krmo spitalo živali na 500 do 600 kg teže. Ta živina se bo v glavnem spitala v kooperaciji. Tak način reje je za kmeta cenejši, odkupna cena pa je stimulaturna, četudi ne dosega cene baby-beefa.

V okraju imamo okrog 20% ali 20.000 glav živine pingavske pasme. Vzreja te živine ni ekonomična, ker krave dajejo manj mleka, teleta ob rojstvu so lahka, počasi priraščajo, ne odgovarjajo za pitanje in jih inozemski trg odklanja, odnosno plačuje kot tretjerazredno blago. Te slabe lastnosti pingavca so uvideli že kmetje sami in si ga želijo zamenjati za drugo pasmo. Tako se je letos za pingavsko področje že nabavilo 600 telet in krav sivo rjave pasme. Pretapljanje pingavca v sivorjavo pasmo bi predolgo trajalo. Zato je treba pingavca postopoma zamenjati s sivorjavo pasmo, začas-

no pa ga križati s svetlolisastim govedom, da bi dobili težja teleta, ki mnogo hitreje priraščajo od pingavca. Naloga kmetijskih zadrug je, da nakup sivorjavih telet organizirano sprovajajo, dočim naj se ObLO poslužijo republiškega zakona o ukrepih za napredek živinorejske proizvodnje.

Ena izmed važnih nalog družbenih posestev je, da bodo v celoti prevzela preskrbo mesta Ljubljane z mlekom. Lansko leto so posestva dala dnevno največ 5000 litrov mleka, letos ga dajejo že 15.000 litrov, tako lahko računamo, da bodo proti koncu naslednjega leta družbena posestva že krila okrog 80% dnevnih potreb po svežem mleku.

Z uvozom švedskih prašičev mesnate pasme smo dosegli pri reji dobre uspehe. Kvaliteta teh prašičev — bekonov, ki smo jih prodali na tuja tržišča, se je približala kvaliteti danskih prašičev in se je zato cena tudi našim prašičem dvignila ter tu ni problema glede rentabilnosti reje. Trg pa lahko obdržimo le, če imamo večjo količino in izenačeno kvaliteto blaga. Zato je treba rejo teh prašičev razširiti tudi na privatni sektor, ker nimamo še dovolj kapacitet na družbenem sektorju. En način razširitve je, da vpeljemo švedske merjase v privatno rejo zaradi izboljšanja potomstva. To smo tudi že izvršili, vendar s tem še ne bomo dosegli najboljše kvalitete, zato naj bi zasebni rejci stopili v kooperacijo z družbenim sektorjem in vzgajali čiste plemenske svinje, pujske pa prodajali družbenim posestvom, ki se pečajo s prašičerejo, kolikor sami kmetje ne bi hoteli vzrejati bekonov. Mislimo, da bi bil tak način sodelovanja zelo ugoden za oba sektorja, posebno še za privatnega rejca, ki nima dovolj kvalitetne krme in ker je potrebna posebna skrb in strokovna pomoč pri vzreji bekonov, če hočemo doseči izenačeno in visoko kvaliteto blago. To bi privatni sektor težko dosegel, lahko pa brez posebne strokovne pomoči doseže lep uspeh pri vzreji mladih pujskov do odstavitve. Tak način sodelovanja je začel uvajati »Agrokombinat« Ljubljana.

Pri vzreji perutnine smo dosegli že letos napredek, saj je bilo vzrejenih 600.000 piščancev za cvrtje. Kolikor bo dobava valilnih jaje iz Neverk, ki je glavni dobavitelj za vzrejalšče Zalag normalno potekala, bomo v letu 1961 lahko vzredili že 1 milijon komadov in bo trg zadosti založen.

Da bi se izboljšala situacija v pogledu konzumnih jaje, bo Kmetijsko posestvo Barje začelo v naslednjem letu z izgradnjo farme kokoši nesnic, tako, da lahko pričakujemo izboljšanje na trgu že v naslednjih letih.

Problematika družbenih posestev

V zadnjih letih so posestva izboljšala produktivnost dela in poslovanje samo, kar je treba pripisati boljši organizaciji, kakor tudi vloženim investicijam. Pristopilo se je k postopni specializirani proizvodnji

in sistemu nagrajevanja po enoti proizvoda, kar je že uvedeno na vseh posestvih v živinorejski proizvodnji.

Razvoj je pospešila združitev več manjših posestev v eno gospodarsko enoto, kar je bilo izvršeno že v letu 1959. S tem so se posestva okrepila in imela boljše osnovo, da se udeležijo natečajev za izgradnjo hlevov, nabavo živine, kmetijskih strojev za agro in hidromelioracije itd. Na podlagi odobrenih kreditov so posestva začela graditi tipske 200-glavske hleve, svinjake, racarnike ter nabavljati živino, stroje itd.

Družbena posestva tudi stalno povečujejo zemljišča z vključevanjem površin SLP, z zakupom in nakupom. Povečanje je bilo posebno v letošnjem letu, ko se je zemljiški fond posestev povečal za 17% napram letu 1959. Zakupne pogodbe se sklepajo za daljšo dobo, najmanj za 6 do 10 let, zakupnina pa se plačuje od 6 do 10% katastrskega dohodka. Ker družbena posestva nimajo vseh zemljišč v stinjenih kompleksih je nujno, da se zaradi lažje in boljše obdelave zemljo arondira, odnosno komasira. V letošnjem letu se je začelo z arondacijo skoro na vseh družbenih posestvih. Zaradi zamudnega dela in pritožb prizadetih zasebnih lastnikov pa že začetni postopki še niso zaključeni, upamo pa, da bo to izvršeno že v prvi polovici leta 1961. Arondacijo zavira tudi neurejeno zemljiško stanje, pomanjkanje katastrskih map za posamezna območja in pomanjkanje geometrov.

Pri takem hitrem tempu razvoja pa obremenjujejo posestva visoke anuitete. Odplačilna doba kreditov je večkrat zelo kratka, n. pr. za stroje in živino je 5 do 6 let. Zaradi kratkega odplačilnega roka in hitre investicijske izgradnje anuitete tako hitro rastejo, da jih ni mogoče kriti iz proizvodnje. Vsled tega se že nekaj let rešuje ta problem s posojilom iz okrajnega investicijskega sklada. Vendar ta rešitev ne more biti trajna, ker anuitete prehitro rastejo in se bodo do leta 1965 v povprečju dvignile za okrog 28% napram letu 1960. Od vseh posestev je do sedaj edino KGP Kočevje lahko reševalo plačilo anuitet z lastnimi sredstvi, pri čemer mu pomaga lesna industrija in gozdarstvo, ki sta v sklopu tega gospodarstva. Na tem posestvu so tudi investicije znatno cenejše, ker imajo les doma. Čisto v drugačnem položaju pa so posestva, ki gozdov nimajo ali pa jih imajo premalo. Delavci, ki so zaposleni pri živini, imajo vse leto isto delo, poljedelski delavci pa na polju nimajo pozimi nobenega dela, na posestvu samem pa tudi ne toliko, da bi bili vsi polno zaposleni. Precej teh ljudi je posestvom pozimi v breme, vendar jih ne morejo odpustiti, ker jih težko dobijo spomladi ob začetku sezone. Slično je s traktoristi odnosno s traktorji, ki večinoma pozimi počivajo. Ti problemi ne prihajajo tako ostro do izraza na posestvih, ki imajo gozdove in druge ohrate, ker vsaj delno lahko delovno silo in prevozna sredstva premeščajo po potrebi tja, kjer je to najbolj koristno. Razumljivo je, da taka kombinacija pomaga reševati probleme, ker se ustvarja tudi več finančnih sredstev. Zato Svet za kmetijstvo in gozdarstvo meni, da je treba posestvom pomagati v sedanji fazi razvoja s tem, da se jim dodeli tudi potrebne površine gozdov.

Posestva v bližini Ljubljane bodo morala prevzeti tudi skrb preskrbe mesta Ljubljane z zelenjavo. S tem v zvezi se bo že leta 1961 začelo z

gradnjo dveh večjih vrtnarskih obratov, in sicer na Barju in v Dobrunjah pri KZ Polje. Predvidevamo, da bosta ta dva obrata dala letno okrog 1850 ton razne zelenjave. Če upoštevamo prodajo zelenjave iz družbenega sektorja v letu 1960 v presnem stanju grosistom in že obstoječim posredovalnicam, potem bi nam ob normalni proizvodnji moralo ostati vsako leto okrog 100 vagonov zelenjave za predelavo, za katero pa še nimamo kapacitet. Vsled tega je potrebno zgraditi nove predelovalne obrate ali pa že obstoječe povečati in jih istočasno vključiti v najtesnejše sodelovanje z družbenim sektorjem. Brez tega je ustanavljanje tako velikih vrtnarskih obratov zelo tvegano.

Istočasno bo treba urediti nesorazmerja med odkupnimi in prodajnimi cenami na drobno. Tako je bila letos poleti prodajna cena določeni vrsti zelenjave za 50 do 100 odstotkov višja, kar je bolj podrobno že omenjeno v poročilu. Nepravilno je, da posestva, ki vložijo toliko truda in stroškov n. pr. v proizvodnjo zelja, dobijo zanj le 8 do 10 dinarjev za kilogram, medtem ko je v trgovini kisl zelje po 50 dinarjev.

Zato so predelovalni obrati na posestvih, kot je že omenjeno nujni, hkrati pa bi morala posestva direktno brez posredništva trgovine dobavljati zelenjavo tudi večjim gostinskim obratom in menzam. Prav tako bi lahko posestva prodajala zelenjavo neposredno zelenjavnim trgovinam.

Ugotovitve komisije Okrajnega sindikalnega sveta

S težavami, s katerimi se borijo družbena posestva, se je seznanil tudi Okrajni sindikalni svet, ki je v ta namen imenoval posebno komisijo.

Ta si je ogledala posestva »Agrokombinat« Ljubljana, KGP Kočevje, KP Grosuplje, KP Barje, KP Ponočiče ter ugotovila, da so posestva na splošno napravila velik napredek v proizvodnji, da pa obstajajo še pomanjkljivosti, ki zahtevajo rešitev. Ker so posestva zelo nizko akumulativna, delajo vsa, z izjemom Kočevja, z izgubo. Vzrokov za to je več, najvažnejši pa so: izgradnja novih objektov, planirane cene, kratkoročno odplačevanje anuitet, pomanjkanje strokovnega kadra, družbenega standarda itd. Istočasno pa so v teku vključevanja novih zemljišč, arondacije in usposabljanje zemljišč za proizvodnjo, kar vse zahteva znatna finančna sredstva. Vse kupljene živali niso najkvalitetnejše odnosno jih je za visoko proizvodnjo treba pripraviti in temeljito selekcionirati. Oboje pa zahteva časa, pa tudi sredstev.

Na vseh posestvih je problem osnovna krma, posebno pa še slama za nastilj. Letos ni bilo mogoče zaradi dežja in poplav pospraviti vseh pridelkov, zato je košnja na nekaterih močvirnih predelih, ki so bila poplavljenjena, izostala, kar je situacija glede nastilja še poslabšala. Poleg tega troši v odprtih hlevih neprivezana živina 3. do 4-krat več nastilja kot pa v zaprtih, kjer je privezana. To je pripravilo posestva do tega, da so začela živino privezovati in računajo, da bodo s tem prihranili letno za 100 glav živine okrog 3.000.000 dinarjev. K temu jih sili tudi pomanjkanje izmolzišč in molznih aparatov, zato morajo ponekod stotine krav molsti ročno, kar je težko in zamudno delo in zato zahteva več delovne sile.

Glede nastilja se bo zadevo tudi v bodoče težko reševalo, ker zmanjšujemo površine pri žitih, iz drugih republik pa jo je težko dobiti, ker imajo tudi one svoje visoke živinorejske plane in rabijo steljo doma. Treba bo podvzeti vse ukrepe, da situacijo vsaj zboljšamo. Zato priporočamo posestvom, da z manjšimi meliorativnimi ukrepi in gnojenjem skušajo doseči dvakratno košnjo tudi v močvirnatih predelih, kjer krma zaradi slabe kvalitete itak ni za prehrano živine, poleg tega pa naj površine, ki so bile namenjene za jesensko setev, pa zaradi dežja niso bile posejane, posejejo spomladi z jarimi krmskimi žiti, da si bodo tako preskrbeli nekaj nastilja in tudi množnih krmil, ki so na tržišču draga.

Glede odprtih hlevov apeliramo na republiške organe in strokovne organizacije, da bi glede na predvidene bodoče gradnje dale svoje mišljenje glede same gradnje in tehnologije odprtih hlevov, ker obstaja neskladnost v tem, da imamo odprte hleve, nimamo pa izmolzišč, niti molznih naprav in da vsako posestvo sedaj rešuje to vprašanje po svoje.

Že v poročilu je omenjen problem stanovanj, moramo pa ga ponovno omeniti, ker je tudi komisija ta problem podrobno proučila in je ugotovila, da je zelo pereč. Od vseh sredstev, ki so bila vložena v kmetijstvo v letošnjem letu, je bilo komaj slabih 4% namenjeno za družbeni standard. Delavci stanujejo v zelo težkih, večkrat za človeka neprimernih prostorih. Razumljivo je, da je zaradi tega fluktuacija zelo velika, kar na proizvodnjo zelo negativno vpliva. Poleg tega so večinoma zaposlene tudi žene in ker za varstvo otrok ni dovolj preskrbljeno, se pojavljajo odnosno prenašajo poklicne bolezni, t. j. razni lažaji tudi na otroke. Primer letošnjega leta ObLO Vič, Vrhnika in Domžale. Vsled tega priporočamo ObLO, da vprašanju stanovanj na posestvih posvetijo več pozornosti in da dajo kmetijskim posestvom prvenstvo pri dodeljevanju kreditov.

Komisija je tudi ugotovila, da so cene nevsklajane. Proizvodne cene na posestvih so šestkrat višje kot prodajne, n. pr. mleko, nekatere vrste zelenjave itd. Zaradi tega prihajajo posestva v težak finančni položaj, posebno še, ker prehajajo v specializirano proizvodnjo. Poleg tega so se tudi cene reprodukcijskega materiala dvignile kot n. pr. močnim krmilom za 7 do 9 din pri 1 kg, strojem tudi do 60%, umetnim gnojilom se bistveno cene ni dvignila, pač pa se je kvaliteta znatno poslabšala, n. pr. pri nitrofoskali itd.

Ker večina posestev zaključuje poslovanje z izgubo, ne morejo delavski sveti razpravljati o delitvi dohodkov. Zaradi tega so člani večkrat do nadaljnega razvoja posestva nezainteresirani odnosno pasivni. Reševanje kmetijstva z regreje je pravzaprav reševanje industrije, ki dela za kmetijstvo. Mnenja smo, da taka pomoč ne zaleže dosti in da bi kmetijstvo rešile le ekonomske cene in ekonomsko gospodarjenje po istih načelih kot veljajo za industrijo. Če bo to doseženo, potem bodo posestva sama ustvarjala dovolj visoko akumulacijo za kritje vseh stroškov in družbenih dajatev.

Komisija je mnenja, da bo treba za nadaljnji razvoj posestev še znatna vlaganja, in čeprav posestva sama iščejo po svojih močeh rešitev iz kritične situacije, bo vendar potrebna še izdatna družbena pomoč.

Prav tako se komisija strinja, da je treba ojačati posestva s priključitvijo sorodne predelovalne industrije in večjih gozdnih površin, ki so za obstoj posestev nujno potrebne.

Glede organov delavskega upravljanja je ugotovljeno, da so izvoljeni na vseh posestvih in da imajo v večini primerov poleg delavskega sveta podjetja še obratne delavske svete, ki pa imajo več ali manj samo posvetovalni značaj. Kadrovski sestav je zadovoljiv, vendar je značilno, da so v organe delavskega upravljanja vključeni večinoma obratovodje. Vsekakor so organi delavskega samoupravljanja odigrali veliko vlogo pri gospodarjenju na posestvih, pa čeprav imajo prvo vlogo v delavskih svetih in upravnih odborih strokovni in vodilni kadri. Komisija je tudi ugotovila, da je pomoč oblastvenih organov in političnih organizacij pri družbenem samoupravljanju dobra povsod tam, kjer so člani kolektiva vključeni v te organe, sicer pa se čuti premajhno zanimanje za probleme posestev.

Pod posebnim poglavjem je komisija obravnavala kadrovske probleme in ugotovila, da stalnih delavcev na posestvih na splošno primanjkuje, prav tako pa tudi kmetijskih strokovnjakov. Edina izjema je »Agrokombinat« Ljubljana, ki ima 42 agronomov, tehnikov in veterinarjev, od katerih je mnogo ozko specializiranih. Najtežji problem je na KGP Kočevje, kjer imajo samo 7 kmetijskih strokovnjakov. Na vseh posestvih so glavni vzroki pomanjkanje stanovanj in premajhni zaslužki v primerjavi z zaslužki na drugih delovnih mestih izven posestev. Upoštevati je treba tudi to, da so nekateri obrati, n. pr. na KGP Kočevje, kakor Koprivnik, Stari Log, Knežja lipa itd. oddaljeni od kulturnih središč in so tudi v tem pogledu prikrajšani. Zaradi tega je tu najtežji problem za kadre. Ker posestva nimajo stanovanj, sploh ne morejo iskati stalnih delavcev. Delavci živijo na posestvih v izredno težkih pogojih in ostajajo na njih toliko časa, dokler si ne najdejo mesta v industriji. Nadaljnji problem je s sezonsko delovno silo, ki prihaja iz Prekmurja, Medjimurja in zadnje čase tudi iz Bosne. Ti ljudje hočejo v kratkem času veliko zaslužiti. Ker se zavedajo svojega monopolnega položaja, izsiljujejo od posestev visoke zaslužke. Ker je na posestvih od spomladi do jeseni splošno pomanjkanje delovne sile, so posestva primorana ugoditi njihovim visokim zahtevam po zaslužku, če hočejo, da dela normalno potekajo. To se posebno odraža na Barju, kjer delavci pri melioracijah zaslužijo do 60.000 dinarjev, zaradi tega tudi sezonski delavci, ki so zaposleni na posestvu, izsiljujejo visoke akordne postavke. Zaradi njih znaša povprečni zaslužek delavca na Barju od 20.000 do 22.000 dinarjev, kar pa ni običaj na ostalih posestvih, kjer zaslužijo kravarji manj, kljub temu, da je pri živini delo težje, umazano, bolj odgovorno, zahteva več znanja, hkrati pa ne poznajo ne nedelje ne praznikov.

Prehrana delavcev na posestvih je neurejena. Na nekaterih obratih je zaposleno majhno število ljudi, zato je ustanavljanje menz predrago in si ljudje pomagajo tako, da se hranijo pri drugih družinah ali pa si sami kuhajo. Zaradi tega je v več primerih ugotovljena podhranjenost, ki zmanjšuje storilnost dela. Poleg tega pa so zaradi slabih higienskih in prehranskih razmer pogosta tudi obolenja prebavil.

Kljub temu, da so na posestvih že uvedene plače po enoti proizvo-

da n. pr. v živinorej, pa posestva ne morejo dvigniti tarifnih postavk, ker delajo z izgubo. Zato odpade tudi nagrajevanje, večkrat pa zaradi tega tudi zainteresiranost za napredek posestev.

Tudi za izobraževanje delavcev je premalo poskrbljeno predvsem vsled močne fluktuacije delovne sile, delno pa tudi zaradi kategorizacije del, oziroma posameznih faz del. V preteklosti so imeli na nekaterih posestvih tečajje za kvalifikacijo delavcev, ki so jih sedaj opustili.

Organizacija kmetijske službe

Napori za nadaljnje povečanje kmetijske proizvodnje zahtevajo tudi nekatere organizacijske spremembe.

V perspektivi si ne moremo zamišljati kmetijske zadruga, ki ne bi imela svojega kmetijskega obrata. Da pa bo zadruga lahko obstajala in se razvijala, mora biti ekonomsko in finančno močna. Zato šibke zadruga ne bi imele perspektive in se morejo združiti v ekonomsko močno zadruga. Dosedanje šibke zadruga so ustvarjena finančna sredstva v glavnem uporabljale za vzdrževanje kadra, kar pa je ostalo, so vlagale v neproduktivne namene. V združeni zadrugi pa bo lahko velik del sredstev ostal za potrebe investicijske izgradnje proizvodnih objektov, ki se v tem času gradijo ali pa se bodo še gradili. Močna zadruga bo lahko plačevala obveznosti — anuitete.

Družba pa bo le močni zadrugi dajala sredstva, ker pri šibki ni

jamstva, da bi sredstva lahko vrátila. Poleg tega bo lahko lastna finančna sredstva vlagala za lastno udeležbo pri gradnji raznih gospodarskih objektov, kakor mlečnih farm, pitališč telet, sadnih plantaž itd. ter bo usmerjala kooperacijsko proizvodnjo po potrebah trga ter bo na tržišču samostojno nastopala s kvalitetnim blagom. Nadalje bo lahko zaposlila zadostno število strokovnega kadra, katerega sedaj pri zadrugah primanjkuje. Do sedaj smo imeli 105 kmetijske zadruga, po združitvi pa naj bi se število zadruga zmanjšalo predvidoma na okrog 35.

Zadruga bo imela centralni združni svet in centralni upravni odbor. Na sedežih bivših zadruga bodo formirane poslovne enote, ki bodo imele za svoj proizvodni okoliš svoj združni svet in poslovni odbor s poslovodjo. Ti organi bodo poslovali v mejah pooblastil združnega sveta ali upravnega odbora zadruga ter bodo zastopani v združnem svetu in v upravnem odboru zadruga z določenim številom članov. Mehanizacija bo decentralizirana. Na sedežu poslovne enote bo lahko zaposlen tudi kmetijski strokovnjak, ki bo delal neposredno v proizvodnji.

Ob likvidaciji poslovnih zvez nastaja vprašanje gozdov zasebnega sektorja, katerih je 150.000 ha in s katerimi so do sedaj gospodarile poslovne zveze. Močna zadruga bo imela pogoje, da bo gospodarila vsaj s 4000 do 10.000 ha gozdov. S tem pa bodo zadruga prevzele odgovornost dobrega gozdnega gospodarjenja v

zasebnem sektorju, t. j. obnovo in nego gozdov, vzdrževanje in izgradnjo komunikacij, izkoriščanje gozdov in manipulacijo ter distribucijo z lesnimi masami. Z ustanovitvijo močnih kmetijskih zadruga ter državnih posestev in zaradi prenehanja poslovnih zvez, je treba tudi reorganizirati ostalo kmetijsko službo. V okraju je obstajala samo OZZ, ki je reševala razvoj kmetijstva tako zadržnega kot državnega sektorja. Nekatere panoge (ribištvo, lovstvo in tudi gozdarstvo) pa so se reševale izven organizacije.

Zato je treba ustanoviti Okrajno kmetijsko gozdarsko zbornico, ki bo prevzela večji del nalog OZZ in še nove naloge gozdarstva, lovstva, ribištva, družbenih posestev in raznih proizvodnih organizacij.

Za strokovno službo v kmetijstvu je OZZ že ustanovila poseben zavod za kmetijstvo, ki bo posloval v sklopu zbornice in je prevzel trenutno strokovno službo od poslovnih zvez.

Pri zbornici se bo formiral tudi poseben biro za gozdarstvo službo, ki bo koordiniral naloge 20 gozdarstvih obratov pri KZ.

Sedanja OZZ se bo preimenovala v Okrajno zvezo kmetijskih zadruga (OZKZ), kjer se bodo združevale zadruga svobodno v svojem združenju zadruga s politično vsebino, z nalogami razvijanja socialističnih odnosov na vasi, vključevanjem kmetov v kooperacijsko proizvodnjo in splošnim razvojem kmetijskega združništva.

Zaključke k poročilu bo sprejel ljudski odbor na prihodnji seji in bodo objavljeni v »Glasniku«.

nosilcu stanovanjske pravice stanovanje v uporabo.

6. člen

Ob izročitvi stanovanja nosilec stanovanjske pravice se sestavi poseben zapisnik; vanj se vpišejo podatki o stanju, v kakršnem so bili stanovanje in naprave v stanovanju ob izročitvi, ter pomanjkljivosti, ki so bile tedaj ugotovljene.

Ta zapisnik podpišeta obe pogodbeni stranki in hišnik.

Če se stanje stanovanjskih prostorov in pomanjkljivosti v njih ne ugotovijo z zapisnikom ob izročitvi, se domneva, da je bilo stanovanje izročeno v redu.

7. člen

Hišni svet oziroma lastnik družinske stanovanjske hiše v državljski lastnini oziroma lastnik posameznega dela hiše mora v 8 dneh pisмено obvestiti stanovanjski organ občinskega ljudskega odbora, da je stanovanje v njegovi hiši izpraznjeno.

V obvestilu mora hišni svet oziroma lastnik navesti tudi datum izpraznitve stanovanja in prejšnjega uporabnika stanovanja.

8. člen

Skupni prostori in skupne naprave (odprte kleti, stopnišča, hodniki, terase, pralnice, dvorišče, dvigala, vodnjaki i. pd.) morajo biti na razpolago vsem stanovalcem hiše.

Čas in način uporabe skupnih prostorov in naprav določi hišni svet oziroma lastnik v sporazumu z nosilci stanovanjske pravice.

9. člen

Nosilec stanovanjske pravice mora ravnati pri uporabi stanovanja skrbno in varovati stanovanje pred okvarami in poškodbami.

Nosilec stanovanjske pravice mora uporabljati stanovanje na ta način, da drugih nosilcev stanovanjske pravice ne ovira v mirni uporabi njihovih stanovanjskih prostorov.

Prepovedano je:

1. uporabljati stanovanje in skupne prostore in naprave v nasprotju z njih namenom, razen v primeru, če sme nosilec stanovanjske pravice uporabljati posamezne stanovanjske prostore za poslovno dejavnost po poprejšnjem dovoljenju stanovanjskega organa občinskega ljudskega odbora, ter na način, ki povzroča prekomerno obrabo;

2. uporabljati vodovodne, električne, plinske, ogrevalne in druge naprave in instalacije na način, ki povzroča okvare;

3. hraniti kurjavo, sekati drva ali drobiti premog v prostorih, ki niso za to določeni;

4. prekomerno močiti tla in ribati parkete z vodo;

5. ob deževnem vremenu imeti navzven spuščene lesene rebrače;

6. prati in sušiti večje kose perila v stanovanjih, če je na razpolago pralnica in prostor za sušenje, razen če se pere s pralnimi napravami, ki ne povzročajo škode v stanovanju;

7. metati odpadke ali druge predmete v stranišča in vodovodne sklopke ali odtočne cevi in kanale;

8. pisati, pritrjevati objave, naznana in obvestila na mesta, ki niso za to določena ali na kakršenkoli drug način zamazati, poškodovati ali ponesnažiti notranje prostore hiše;

9. polivati kurivo z bencinom ali z drugimi hitro vnetljivimi tekočinami.

OBČINSKI LJUDSKI ODBORI

OBČINA CERKNICA

17.

Na podlagi 71. člena zakona o organizaciji uprave ljudskih odborov (Ur. list LRS št. 22/59) in 26. člena statuta občine Cerknica je občinski ljudski odbor Cerknica na seji občinskega zbora in na seji zbora proizvajalcev dne 5. decembra 1960 sprejel

ODLOK

o določitvi delovnega časa upravnih organov občinskega ljudskega odbora Cerknica in časa, v katerem se sprejemajo stranke

1. člen

Delovni čas upravnih organov občinskega ljudskega odbora Cerknica je sedem ur na dan, kolikor ni s tem odlokom drugače določeno.

2. člen

Delovni čas traja:
— ob ponedeljkih, torkih, četrkih in petkih od 7. do 14. ure;
— ob sredah od 7. do 12. ure in od 14. do 18. ure;
— ob sobotah od 7. do 12. ure.

3. člen

Čas za sprejemanje strank je:
— ob ponedeljkih in petkih od 8. do 12. ure;
— ob sredah od 8. do 12. ure in od 14. do 18. ure.

4. člen

Glavna pisarna (vložišče) in krajevni uradi sprejemajo vloge vsak delovnik ves delovni čas.

Vloge, ki jih stranke dajo ustno na zapisnik in so vezane na rok ali so kako drugače neodložljive, se

sprejemajo neomejeno v času, ki je naveden v 2. členu tega odloka.

5. člen

Ta odlok velja od dneva objave v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana.

Štev.: 02/1-01-47/1-60.

Cerknica, dne 6. decembra 1960.

Predsednik občinskega ljudskega odbora:
Telič Jože l. r.

OBČINA

LJUBLJANA-BEŽIGRAD

18.

Na podlagi 12. člena in 1. odstavka 15. člena zakona o občinskih ljudskih odborih (Ur. list LRS št. 19/52), 13. člena zakona o stanovanjskih razmerjih (Ur. l. FLRJ št. 19/59, 47/59 in 27/60), določb odloka Mestnega sveta Ljubljane o pooblastitvi občinskih ljudskih odborov občin in območju mesta Ljubljana za izdajo predpisov s področja stanovanjskih prostorov in o oddajanju poslovnih prostorov v najem (Glasnik št. 36/60) in 2. točke 10. člena statuta občine Ljubljana-Bežigrad je občinski ljudski odbor Ljubljana-Bežigrad na seji občinskega zbora in na seji zbora proizvajalcev dne 19. decembra 1960 sprejel

ODLOK

o hišnem redu

1. člen

Ta odlok velja za vse stanovanjske hiše v občini Ljubljana-Bežigrad.

2. člen

Nosilec stanovanjske pravice se sme vseliti v stanovanje šele po

sklenitvi stanovanjske pogodbe, razen če predpisi zakona o stanovanjskih razmerjih določajo drugače (člen 134/2, 134/3 in 134/4 zakona o stanovanjskih razmerjih). Stanovanjsko pogodbo je mogoče skleniti samo na podlagi odločbe stanodajalca, s katero ta oddaja stanovanje, če zakon o stanovanjskih razmerjih predpisuje, da se izdaja taka odločba (člen 127 zakona o stanovanjskih razmerjih).

3. člen

Stanovanjsko pogodbo skleneta nosilec stanovanjske pravice in hišni svet kot predstavnik stanovanjske hiše ali nosilec stanovanjske pravice in lastnik družinske hiše v državljski lastnini oziroma lastnik posameznega dela hiše.

En izvod sklenjene pogodbe mora hišni svet oziroma lastnik hiše oziroma posameznega dela hiše dostaviti v evidenco stanovanjskemu organu občinskega ljudskega odbora v 3 dneh po podpisu pogodbe.

4. člen

Stanovanjska pogodba mora biti sklenjena v pisni obliki.

Stanovanjska pogodba, ki ni sklenjena v pisni obliki, nima pravnega učinka.

Določbi prejšnjih dveh odstavkov veljata tudi za spremembe stanovanjske pogodbe.

5. člen

Po sklenitvi stanovanjske pogodbe mora predsednik ali določen član hišnega sveta oziroma lastnik družinske hiše v državljski lastnini ali lastnik stanovanja izročiti

10. poškodovati nasade, vrtove, parke, lepotočno grmičevje in druge ureditve pri hiši;

11. brez potrebe puščati teči vodo ali prižgane luči v skupnih prostorih;

12. puščati v letnem času od 21. do 5. ure v zimskem času pa od 20. do 6. ure vežna vrata ali vrtna vrata odklenjena;

13. zastavljati veže, hodnike, stopnišča in dvorišča s kakršnimi-koli predmeti;

14. zlagati drva izven prostora, ki ga določi hišni svet oziroma lastnik hiše;

15. opuščati zatiranje mrčesa v stanovanju;

16. izven območja mesta Ljubljana iztepati karkoli na javne prostore, iztepati karkoli iz višjih etaž, če to lahko ogroža zdravje ljudi ali lahko povzroči škodo, razen v primerih, v katerih dovoljuje iztepanje na za to določenih prostorih ter ob določenih pogojih hišni svet oziroma lastnik hiše, zračiti posteljnino ali sušiti perilo na uličnih oknih, uličnih balkonih ali na ulicah samih.

10. člen

Nosilec stanovanjske pravice trpi stroške za popravila v stanovanju ali na drugih delih hiše, ki jih povzročijo po svoji krivdi.

Za stroške popravil, ki jih povzročijo po svoji krivdi član njegovega gospodinjstva, njegov podstanovalec ali kdo drug, za katerega je on odgovoren, je nosilec stanovanjske pravice solidarno odgovoren skupaj z njim.

11. člen

Nosilec stanovanjske pravice je dolžan trpeti ustrezni del stroškov za uporabo skupnih naprav in prostorov v hiši ter stroške tekočega vzdrževanja stanovanja, ki so določeni s posebnimi predpisi Mestnega sveta Ljubljana oziroma občinskega ljudskega odbora Ljubljana-Bežigrad.

12. člen

Po posebnem predpisu, ki ga je sprejel občinski ljudski odbor na podlagi 3. odstavka 91. člena zakona o stanovanjskih razmerjih, je nosilec stanovanjske pravice dolžan oskrbeti nadomestitve in popravila, ki gredo v njegovo breme, takoj po ugotovitvi okvare v obsegu in kvaliteti, ki ustreza prvotnemu stanju.

Ce nosilec stanovanjske pravice ne oskrbi nadomestitev in popravil iz prejšnjega odstavka v roku, ki mu ga določi hišni svet ali zasebni lastnik hiše oziroma stanovanja, izvrši nadomestitev oziroma popravilo na njegove stroške hišni svet oziroma lastnik.

Nosilec stanovanjske pravice je dolžan prijaviti hišnemu svetu oziroma lastniku vse okvare, katerih popravila oziroma nadomestitev ne gredo v njegovo breme, takoj ko jih opazi. Če tega ne stori, odgovarja po splošnih načelih o odškodninski odgovornosti za škodo, ki se poveča zaradi opustitve takojšnje prijave.

13. člen

Ključni vežnih vrat se lahko nabavijo samo z dovoljenjem hišnega sveta oziroma lastnika hiše.

14. člen

Nosilec stanovanjske pravice mora ob izselitvi iz stanovanja izročiti v uporabo vse prostore v takem stanju, kakor jih je prejel, upošteva

normalno obrabo. Stanje prostorov se ugotovi z zapisnikom ob izselitvi v navzočnosti predstavnika hišnega sveta oziroma lastnika hiše oziroma stanovanja, dotedanjega nosilca stanovanjske pravice in hišnika.

Ob izselitvi je nosilec stanovanjske pravice dolžan izročiti hišnemu svetu oziroma lastniku vse ključne stanovanja, vežnih vrat in ostalih prostorov, kakor tudi listino o očetitvi stanovanja.

15. člen

Vsaka hiša mora imeti seznam nosilcev stanovanjske pravice.

Seznam nosilcev stanovanjske pravice mora biti pri hišniku; če hišnika ni, mora biti nabit na vidnem mestu v hiši.

Seznam mora obsegati imena in priimke nosilcev stanovanjske pravice, navajati člane hišnega sveta ter ime in priimek hišnika; razen tega ne sme vsebovati nobenih drugih podatkov.

Vsakomu je dovoljeno pregledati seznam nosilcev stanovanjske pravice.

16. člen

Hišni svet oziroma lastnik družinske stanovanjske hiše v državlanski lastnini je dolžan:

1. praviloma enkrat na leto pregledati stanovanjske prostore v navzočnosti nosilca stanovanjske pravice; o nameravanem pregledu mora hišni svet oziroma lastnik poprej obvestiti nosilca stanovanjske pravice;

2. določiti sporazumno z nosilci stanovanjske pravice v hišah, ki nimajo hišnika, osebe, ki hrani ključne skupnih prostorov;

3. skrbeti, da se ob državnih praznikih in drugih svečanih prilikah izobesijo zastave;

4. občasno pregledovati dimne naprave in priprave za gašenje požara;

5. določiti sporazumno z nosilci stanovanjske pravice vrstni red uporabe pralnice, sušenje perila na kraju, ki je za to določen, ter prostor in čas za iztepanje.

17. člen

Hišni red mora biti izobešen na vidnem mestu v hiši.

18. člen

Z denarno kaznijo do 5000 dinarjev se kaznuje za prekršek, kdor krši določbe 9. in 13. člena tega odloka.

19. člen

Z denarno kaznijo do 3000 dinarjev se kaznuje za prekršek predstavnika hišnega sveta oziroma lastnika družinske stanovanjske hiše oziroma lastnika stanovanja, ki neupravičeno nadleguje nosilca stanovanjske pravice s pregledovanjem stanovanja brez pravega razloga ali ki ga poprej ne obvesti o nameravanem pregledu.

20. člen

Za prekršek se kaznuje po ustreznih predpisih:

a) po 1. točki 177. člena zakona o stanovanjskih razmerjih z denarno kaznijo do 100.000 dinarjev, kdor se vseli v stanovanje brez poprejšnje odločbe, s katero mu je dano stanovanje, če ta zakon določa, da mora biti izdana taka odločba;

b) po 1. točki 178. člena zakona o stanovanjskih razmerjih z denar-

no kaznijo do 50.000 dinarjev, kdor se vseli v stanovanje, ne da bi poprej sklenil stanovanjsko pogodbo za to stanovanje, če ta zakon določa, da mora skleniti tako pogodbo;

c) po 8. členu odloka Mestnega sveta Ljubljana o določitvi pogojev za oddajanje stanovanj v družinski stanovanjski hiši, ki je državljanska lastnina v občinah na območju mesta Ljubljane, z denarno kaznijo do 20.000 dinarjev lastnik družinske stanovanjske hiše, ki v roku 8 dni po izpraznitvi stanovanja ne obvesti stanovanjskega organa občinskega ljudskega odbora, da je stanovanje v njegovi hiši izpraznjeno, ki v roku 3 dni po predpisu stanovanjske pogodbe ne predloži stanovanjskemu organu občinskega ljudskega odbora v evidenco stanovanjske pogodbe, ali ki dopusti vselitev v izpraznjeno stanovanje v nasprotju z določbami 3. člena tega odloka;

č) po 1. točki 8. člena odloka okrajnega ljudskega odbora Ljubljana o javnem redu in miru (Glasnik št. 37/60) z denarno kaznijo 100 dinarjev, kdor v mestu Ljubljani iztepa karkoli na javne prostore, iztepa karkoli iz višjih etaž, če to lahko ogroža zdravje ljudi ali lahko povzroči škodo, razen v primerih, v katerih dovoljuje iztepanje na za to določenih prostorih ter ob določenih pogojih hišni svet oziroma lastnik hiše, zračiti posteljnino ali sušiti perilo na uličnih oknih, uličnih balkonih ali ulicah samih;

d) po 4. točki 8. člena odloka okrajnega ljudskega odbora Ljubljana o javnem redu in miru (Glasnik št. 37/60) z denarno kaznijo do 20.000 dinarjev, kdor izziiva k pretepu, neredu ali prepiru, smeči, nadleguje ali ogroža državljanje;

e) po 4. točki 8. člena odloka okrajnega ljudskega odbora Ljubljana o javnem redu in miru (Glasnik št. 37/60) z denarno kaznijo do 20.000 dinarjev, kdor ima v stanovanju pse, mačke ali večje število ptičev brez dovoljenja hišnega sveta oziroma lastnika hiše;

f) po 1. točki 18. člena zakona o prekrških zoper javni red in mir (Ur. list LRS št. 38/59) z denarno kaznijo do 10.000 dinarjev, kdor postavi pred zgradbo ali pred ograjo ali na zgradbo ali na ograjo kakšen predmet ali vrže ali izlije na ulico karkoli, kar bi lahko poškodovalo ljudi ali jim prizadejalo kakšno drugo škodo;

g) po 2. točki 17. člena zakona o prekrških zoper javni red in mir (Ur. list LRS št. 38/59) z denarno kaznijo do 10.000 dinarjev, kdor občutno moti okolico s hrupom ali ropotom ali z razgrajanjem v zasebnem prostoru; kdor kakorkoli moti nočni mir in počitek;

h) po 4. točki 18. člena zakona o prekrških zoper javni red in mir (Ur. list LRS št. 38/59) z denarno kaznijo do 10.000 dinarjev, kdor razobesi raztrgano, zamazano ali sicer neprimerno zastavo ali ne odstrani zastave, transparentov ali drugih priložnostnih okraskov potem, ko mine razlog za razobešenje;

i) po 5. točki 47. člena temeljnega zakona o varstvu pred požarom (Ur. list FLRJ št. 18/56) z denarno kaznijo do 10.000 dinarjev ali z zaporom do 30 dni, kdor ima v posesti ali hrani vnetljive ali eksplozivne snovi ali snovi, iz katerih se razvijajo strupeni plini, proti predpisom o posesti in hranitvi takih snovi.

21. člen

Ta hišni red začne veljati od dneva objave v Glasniku, uradnem vestniku okraja Ljubljana.

Št. 01-01-55/1-60.

Datum: 19. decembra 1960.

Predsednik občinskega ljudskega odbora: Stane Koman l. r.

OBČINA LJUBLJANA-SIŠKA

19.

Na podlagi 12. člena zakona o proračunskem prispevku iz osebnega dohodka delavcev (Uradni list FLRJ št. 52/57, 52/58, 47/59, 27/60 in 44/60) ter 10. in 20. člena statuta občine Ljubljana-Siška je občinski ljudski odbor Ljubljana-Siška na seji občinskega zbora in na seji zbora prozivajalcev dne 26. decembra 1960 sprejel

ODLOK

o dopolnilnem proračunskem prispevku iz osebnega dohodka delavcev

1. člen

Dopolnilni proračunski prispevek iz osebnega dohodka delavcev se predpiše za leto 1961:

a) za vse industrijske organizacije;

b) za vse prometne gospodarske organizacije;

c) za vse zunanjetrgovinske organizacije;

d) za vse notranjetrgovinske organizacije;

e) za vse obrtne gospodarske organizacije, ki vodijo redni obračun;

f) za železniško transportno podjetje z vsemi sekcijami;

g) za komunalno podjetje Ljubljana-transport.

2. člen

Dopolnilni proračunski prispevek delavcev znaša za vse v 1. členu navedene gospodarske organizacije 10% proračunskega prispevka iz osebnega dohodka delavcev in uslužbencev, ki se plačuje po določbah zakona o proračunskem prispevku iz osebnega dohodka delavcev, in je dohodek občinskega proračuna.

3. člen

Svet za finance občinskega ljudskega odbora lahko delno ali v celoti oprosti plačevanja tega prispevka gospodarsko organizacijo, pri kateri bi bile zaradi tega ogrožene plače delavcev po tarifnem pravilniku.

4. člen

Ta odlok velja od objave v Glasniku, uradnem vestniku okraja Ljubljana, uporablja pa se od 1. januarja 1961.

Št. 01/1-31-120/1-60.

Datum: 29. decembra 1960.

Predsednik občinskega ljudskega odbora: Janez Nedog l. r.

VSEBINA

Poročilo o kmetijskih problemih.

17. Odlok o določitvi delovnega časa upravnih organov občinskega ljudskega odbora in časa, v katerem se sprejemajo stranke občine Cerkljica.

18. Odlok o hišnem redu občine Ljubljana-Bežigrad.

19. Odlok o dopolnilnem proračunskem prispevku iz osebnega dohodka delavcev občine Ljubljana-Siška.